

Living the Lotus 1

Buddhism in Everyday Life

2025
VOL. 232

Risho Kosei-kai of Oklahoma

Living the Lotus
Vol. 232 (January 2025)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Risho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโศโคเซไก คือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ที่รวมผู้คนจากทั่วโลกที่มุ่งมั่น นำคำสอนจากสังฆกรรมปฐกสูตร ซึ่งเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อส่งเสริมสันติภาพโลก องค์กรริชโศโคเซไกก่อตั้งขึ้น ในปี ค.ศ. 1938 โดยท่านประธานใหญ่คนเดียว นิวาโนะ (ค.ศ. 1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางานูมะ (ค.ศ. 1889 - 1957) ปัจจุบัน สมาชิกของริชโศโคเซไกยังคงมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมะอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศ ญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลก ภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus — Buddhism in Everyday Life" ซึ่งสะท้อนถึงความหวังของเราในการนำคำสอนจากสังฆกรรมปฐกสูตรมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนั้น เพื่อเติมเต็มและสร้างคุณค่าให้กับชีวิต เปรียบเสมือนดอกบัวที่เบ่งบานจากโคลนตม วารสารฉบับนี้มุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้คนทั่วโลกสามารถนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

ทุกคนคือ “โอเอซิส”

นิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

ปีใหม่ คือ "สถานีแรกของการเดินทาง"

สวัสดิ์ปีใหม่ทุกท่าน ปีใหม่เป็นช่วงเวลาที่เราทุกคนจะได้ต้อนรับการเริ่มต้นใหม่ และพร้อมกันนั้นก็เป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการตั้งปณิธานใหม่อีกด้วย สำหรับญี่ปุ่น ปีใหม่อาจเปรียบเสมือน “สถานีแรกของการเดินทาง” ในหนึ่งปีเลยก็ว่าได้ นี่คือนโอกาสที่จะย้อนกลับมาทบทวนข้อผิดพลาดที่ผ่านมา และเริ่มต้นปีด้วยความตั้งใจและความมุ่งมั่นใหม่ ดังที่คุณโมคิชิ ไชโตะ ได้กล่าวไว้ในกลอนบทหนึ่งว่า “ในวาระเริ่มต้นปีใหม่ จงแน่วแน่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ใส่ใจให้มาก และก้าวไปข้างหน้า” คำพูดนี้ย้ำให้เราเห็นว่า การเริ่มต้นปีใหม่ไม่ได้เป็นเพียงแค่การต้อนรับปีเท่านั้น แต่ยังเป็นช่วงเวลาในการเตรียมตัวสำหรับการเดินทางตลอดทั้งปี อนึ่ง ไม่ทราบว่าคุณท่านได้ตั้งปณิธานว่าจะคำนึงถึงสิ่งใดเอาไว้ในใจเป็นพิเศษบ้างหรือไม่

ปีนี้ ข้าพเจ้าจะมีอายุครบ 88 ปี (ตามปฏิทินจันทรคติ) ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องน่าซาบซึ้งใจและน่ายินดี แต่ไม่ว่าคนเราจะอายุเท่าไร หากว่ากันโดยธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ที่มุ่งสู่การเติบโตและการพัฒนาแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าอายุ 88 ปี ยังไม่ใช่ “สถานีที่รถจะหยุด” แต่เป็นเพียง “สถานีแวะพัก” แห่งหนึ่งบนเส้นทางชีวิตเท่านั้น เมื่อข้ามเนินนี้ไปได้แล้ว เราก็จะมุ่งหน้าสู่เนินถัดไป ฉะนั้น ปีนี้ข้าพเจ้าจึงหวังว่าตัวเองจะยังคงเติบโตและพัฒนาต่อไป โดยไม่ลืมนึกที่จะมุ่งมั่นปฏิบัติธรรมและใส่ใจต่อผู้อื่นเสมอ

นี่คือ “แผนสำหรับหนึ่งปี” ที่ข้าพเจ้ายึดมั่นไม่เปลี่ยนแปลงมาตลอด ทว่า ในช่วงหลัง ข้าพเจ้าเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการ “สร้างคน” มากยิ่งขึ้น

โลกของเราเป็นดาวเคราะห์สีน้ำเงินที่อยู่ในจักรวาล สภาพแวดล้อมของโลกเสื่อมโทรมลงทุกปี เหล่ามนุษย์ที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ขัดแย้งและต่อสู้กันอย่างไม่หยุด เมื่อนึกถึงความเป็นจริงนี้แล้ว ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคนแต่ละคนให้มีจิตใจที่เปี่ยมด้วยมนุษยธรรม และสามารถเข้าใจความเจ็บปวดของผู้อื่นได้อย่างแท้จริง ซึ่งนับว่านี่คือ “แผน” ของพวกเราที่เราทุกคนควรมีส่วนรับผิดชอบในการส่งต่อโลกที่สวยงามที่มีความสมดุลทั้งด้านสภาวะจิตใจของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้แก่คนรุ่นต่อไป

การปลูกต้นไม้ในใจ

ก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าเคยกล่าวว่า ในโอกาสที่องค์กรกำลังจะครบรอบ 100 ปี ข้าพเจ้าใคร่อยากให้เราทั้งหลายให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคน ว่าโดยมุมมองของพวกเราซึ่งเป็นชาวพุทธแล้ว นี่เป็นการสร้างพระโพธิสัตว์ อันเป็นการสร้างคนผู้มีจิตใจเมตตา และทุ่มเทพลังกำลังไม่เพียงเพราะต้องการให้ตัวเองมีความสุข แต่ส่งเสริมความสุขให้แก่ครอบครัว ผู้คนในชุมชนที่อยู่อาศัย และผู้คนจากที่ห่างไกลด้วย ให้เราทั้งหลายได้รับการช่วยบรรเทาทุกข์โดยพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า

สถานที่ใดที่มีพระโพธิสัตว์ผู้มีจิตใจเหมือนกับ “โอเอซิส” ที่สามารถมอบความสบายใจและเป็นที่พักพิงให้แก่ผู้อื่นได้ สถานที่นั้นย่อมกลายเป็นโอเอซิส และเมื่อบุคคลเช่นนี้มารวมตัวกัน ก็จะเกิดเป็นโอเอซิสที่เรียกว่า ชุมชนของสังฆะ (มิตรสหายที่มีศรัทธาในสิ่งเดียวกัน) ซึ่งการแผ่ขยายสถานที่ที่ให้ความชุ่มชื้นแก่จิตใจผู้คนด้วยสิ่งนี้ นั่นก็คืออุดมการณ์ที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ แน่หนอนว่านั่นไม่ใช่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาขององค์กร แต่เป็นอุดมการณ์ที่เกิดจากความรู้สึกต่อวิกฤตที่กำลังรุนแรงจนมองข้ามไม่ได้เกี่ยวกับอนาคตของโลกและมนุษยชาติ

ในอดีต เคยมีแม้กระทั่งคนที่มีเจตนาทำลายชีวิตพระพุทธเจ้าศากยมุนี ตั้งแต่มนุษย์กำเนิดขึ้นมา ความปรารถนาของมนุษย์ที่อยากจะทำตามใจตัวเองก็มีได้เปลี่ยนแปลงไปเลยแต่อย่างใด ทว่าความโลภหรือการใช้กำลังกลับยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม บรรพบุรุษของเราก็ได้สอนว่า “อุดมคติควรจะเป็นสิ่งไม่มีที่สิ้นสุด” เช่นเดียวกับความปรารถนาไม่มีวันหมดเช่นกัน เพราะหากไม่มีอุดมคติ ย่อมไม่มีการพัฒนา ดังนั้น การทำให้อุดมคติเป็นจริงคือเป้าหมายของชีวิตมนุษย์ และผู้ที่ยืนอยู่ ณ จุดเริ่มต้นของการทำให้อุดมคติเป็นจริงนั่นก็คือเราทุกคน ก่อนอื่นเราต้องเริ่มต้นจากการทำตัวเหมือนต้นไม้ในโอเอซิสเพื่อครอบครัวของเรา จากนั้น ครอบครัวของเราก็จะกลายเป็นโอเอซิสที่สำคัญสำหรับเพื่อนบ้านของเราได้ นั่นคือการเริ่มต้นดังว่า

ในศาสนาพุทธนั้น การพรากชีวิตผู้อื่น (การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต) ถือเป็นบาปหนัก ดังนั้น การฝึกตนให้มีเมตตากรุณาด้วยการกระทำหรือวาจาที่คำนึงถึงผู้อื่นในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการช่วยให้เราตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต ไม่เพียงแต่ชีวิตของเราเอง แต่ยังรวมถึงชีวิตของผู้อื่นด้วย และรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ การฝึกตนเช่นนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และนำไปสู่การปลูกต้นไม้ที่จะกลายเป็นโอเอซิสใหม่ในใจของผู้คน การที่เราทุกคนสร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้คน และใช้ชีวิตอย่างดีที่สุดด้วยกันด้วยความซาบซึ้งเช่นนี้ ถือว่าเราได้ปฏิบัติตามคำสอนของท่านประธานใหญ่ ที่ว่า การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการทำบุญอุทิศให้กับบรรพบุรุษ (บูชาแต่ชีวิตในอดีต) และยังเป็นการทำบุญอุทิศให้อนาคต (การสร้างคนที่ได้รับผิดชอบอนาคตในภายภาคหน้า) ด้วย

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับมกราคม 2025

สร้างสรรค์โลกนี้ให้เป็นสังคมแห่งสังฆะ

สังฆะเป็นทุกสิ่งบนเส้นทางแห่งพระพุทธศาสนา

ท่านประธานใหญ่พิเศษ นิวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไก

พระอานนท์ พระสาวกผู้ใกล้ชิดและคอยติดตามพระพุทธเจ้าอยู่เสมอ หลังจากใคร่ครวญเกี่ยวกับสังฆะอยู่พักหนึ่ง ได้ทูลถามพระพุทธเจ้าศากยมุนีว่า “การมีมิตรที่ดี และเพื่อนที่ดีซึ่งศรัทธาในสิ่งเดียวกัน นับได้ว่ามาถึงครึ่งหนึ่งของเส้นทางแห่งพระพุทธศาสนาแล้วหรือไม่”

ครั้งนั้น พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงตอบว่า “มีใช่แค่ครึ่งทาง การอยู่ร่วมกับมิตรที่ดีนั้น เป็นทุกสิ่งบนเส้นทางแห่งพระพุทธศาสนา”

สำหรับชาวพุทธ “การบูชาพระรัตนตรัย” คือข้อกำหนดพื้นฐานที่เราควรปฏิบัติ โดยประกอบด้วย การบูชาพระพุทธเจ้า การบูชาพระธรรม และการบูชาพระสงฆ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในฐานะสมาชิกผู้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าศากยมุนี การบูชาพระพุทธเจ้าและการบูชาพระธรรม (คำสอนของพระพุทธเจ้า) อาจเป็นสิ่งที่เรารำลึกในใจเสมอ แต่การบูชาพระสงฆ์ (สังฆะ = ชุมชนของผู้มีศรัทธา ซึ่งรวมตัวกันเพื่อปฏิบัติธรรม) มักถูกมองข้ามไปในบางครั้ง

คำว่า “ทุกสิ่ง” ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรตีความว่า “จะสมบรูณ์ได้ด้วยสิ่งนี้” หรือ “หากขาดสิ่งนี้ ย่อมไม่สามารถบรรลุผลได้”

นั่นเป็นเพราะ เมื่อเรานับถือศาสนาเพียงลำพังโดยไร้การเชื่อมโยงกับผู้อื่น เรามักจะเกิดจิตที่เกียจคร้าน เกิดความสงสัยลังเล หรือพ่ายแพ้ให้กับกิเลสต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ในเวลาเช่นนี้ หากเรามีมิตรที่ศรัทธาในสิ่งเดียวกันอยู่ข้างๆ คอยให้กำลังใจ ตักเตือน หรือชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้ เราจะสามารถก้าวผ่านอุปสรรคเหล่านั้นไปได้

และสิ่งนี้ไม่เพียงแต่ช่วยหลีกเลี่ยงวิกฤตเท่านั้น แต่ในยามที่เรามีประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรม และเห็นผลชัดเจนแล้ว เมื่อมีคนร่วมพูดคุยถึงความปิตินั้น จะยิ่งช่วยให้เราและมิตรของเราสามารถยืนยันความถูกต้องของ “พระธรรม” ร่วมกันได้ ลองนึกดูเถิดว่าเราจะมีความสุขเพียงใดเมื่อสามารถแบ่งปันประสบการณ์นั้น ๆ และสิ่งนี้จะช่วยให้ความศรัทธาของทั้งสองฝ่ายลึกซึ้งยิ่งขึ้น นี่คือความสำคัญของสังฆะอีกประการหนึ่ง

ในพระสัทธรรมปุณฺทริกสูตรได้อธิบายว่า การยืนยันความถูกต้องร่วมกันเช่นนี้เป็นสิ่งสำคัญ พระสัทธรรมปุณฺทริกสูตรไม่ได้สมบรูณ์เพียงแค่การเทศนา “พระธรรม” โดยพระพุทธเจ้าศากยมุนีเท่านั้น ในบทที่ 11 เรื่อง “การเห็นสถูปแก้วอันล้ำค่า” พระประภวตรัตนะตถาคตได้ปรากฏพระองค์ขึ้น พร้อมกับเปล่งพระสุรเสียงจากพระสถูปโดยกล่าวถึง “พระธรรม” ที่พระพุทธเจ้าศากยมุนีตรัสสอนว่า “ดีแล้ว ดีแล้ว พระธรรมที่พระพุทธเจ้าศากยมุนีตรัสสอนนั้นเป็นเรื่องจริง” การยืนยันดังกล่าวจากพระประภวตรัตนะตถาคตทำให้พระสูตรนี้สมบรูณ์เป็นครั้งแรก การที่พระพุทธเจ้าทั้งสองพระองค์คือพระพุทธเจ้าศากยมุนีและพระประภวตรัตนะตถาคตทรงประทับคู่กันในพระสถูปนั้นก็ป็นสัญลักษณ์แห่งความสมบรูณ์

ดังนั้น การที่สมาชิกของริชโชโคเซโกมารวมตัวกันในวงสนทนาธรรม (โฮชะ) เพื่อบอกเล่าประสบการณ์ และร่วมกันพิสูจน์คุณค่าของ “พระธรรม” จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียไม่ได้ตามหลักการของพระสัทธรรมปุณฺทริกสูตร

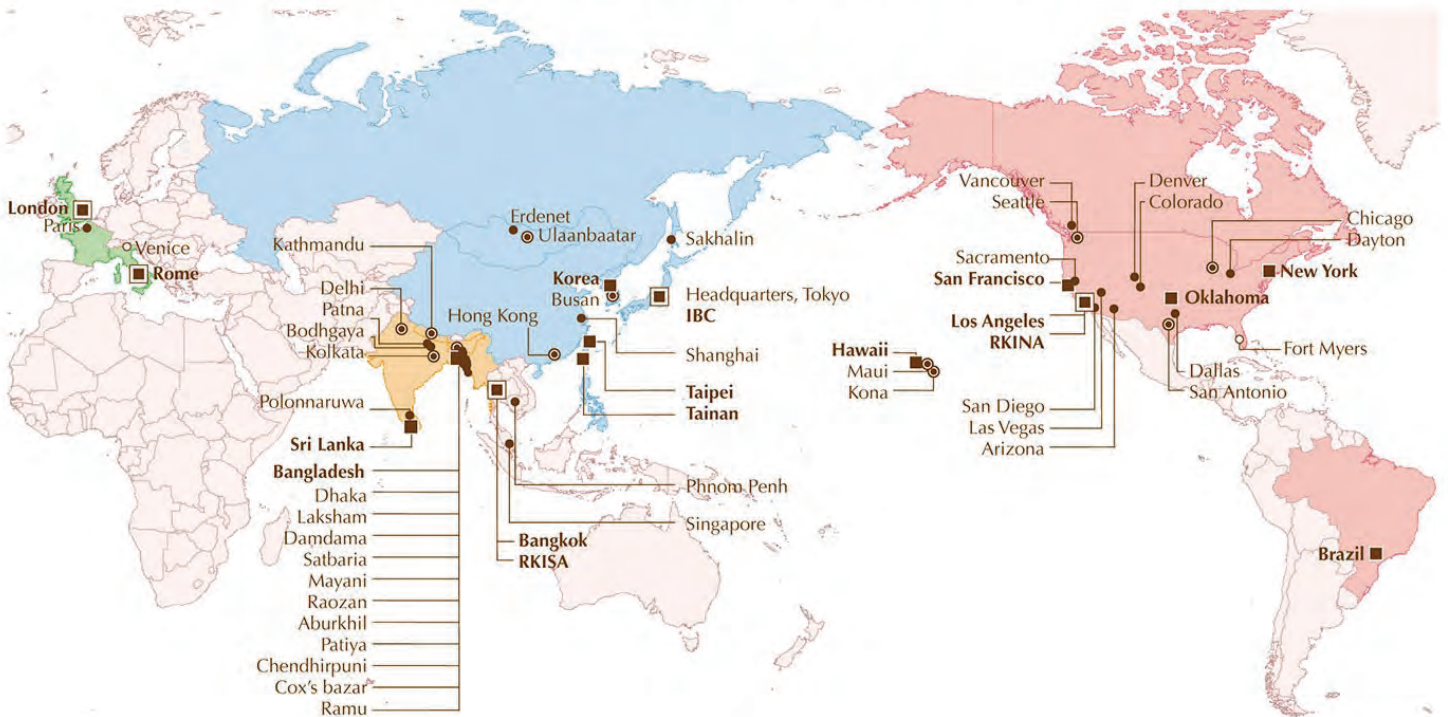
รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่นิคเคียว นิวาโนะ
“ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ 『菩提の萌を発さしむ』 หน้า.64-65

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

ทีมงานผู้จัดทำวารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลนี้ E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp